

Győri Ítélőtábla, mint másodfokú bíróság
Fkf.4/2011/ 6. szám

A Győri Ítélőtábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2012. évi december hó 4. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A kábítószerrel visszaélés büntette miatt I.rendű vádlott neve és társai ellen indult büntető ügyben a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2010. évi június hó 14. napján kihirdetett Fk.28/2008/26. számú **ítéletét megváltoztatja**, VI.rendű vádlott neve VI.r. vádlott vonatkozásában az 1 rb. a Btk.282/B.§./2/ bekezdés a./pontja, /3/ bekezdés b./pontja szerinti kábítószerrel visszaélés büntetteként értékelt cselekményt 1 rb. a Btk.282/B.§./2/ bekezdés a./pont, /3/ bekezdés b./pontja, /7/ bekezdés b./pontja szerinti kábítószerrel visszaélés büntettének minősíti.

Ezért és a terhére megállapított cselekmények miatt VI.rendű vádlott neve VI.r. vádlottal szemben az első fokon alkalmazott büntetést tekinti kiszabottnak.

A vagyonekbevételek összege

I.rendű vádlott neve I.r. vádlottal szemben 804.000.- /Nyolcszáznégyszer/ Ft,

II.rendű vádlott neve II.r. vádlottal szemben 1.206.400.- /Egymillió-kettőszázhatvan-négyezer-öttszáz/ Ft,

V.rendű vádlott neve V.r. vádlottal szemben 1.434.500.- /Egymillió-négyezer-háromszázharmincöttszáz/ Ft,

VI.rendű vádlott neve VI.r. vádlottal szemben 583.500.- /Ötszáznyolcvanháromezer-öttszáz/ Ft,

VIII.r. vádlott VIII.r. vádlottal szemben 955.500.- /Kilencszázötvenötezer-öttszáz/ Ft.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét I.rendű vádlott neve I.r., II.rendű vádlott neve II.r., III.rendű vádlott neve III.r., V.rendű vádlott neve V.r., VI.rendű vádlott neve VI.r. és **VIII.r. vádlott** VIII.r. vádlottakkal szemben helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 9.000.- /Kilencezer/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyet **VIII.r. vádlott** VIII.r. vádlott köteles felhívásra megfizetni.

I n d o k o l á s :

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság a 2010. június hó 14. napján kihirdetett Fk.28/2008/26. szám alatti ítéletével 15 vádlott büntetőjogi felelősségéről határozott. Az ítélet **IV.r. vádlott** IV.r., fk. **VII.r. vádlott** VII.r., fk. **IX.r. vádlott** IX.r., **X.r. vádlott** X.r., **XI.r. vádlott** XI.r., fk. **XIV.r. vádlott** XIV.r, **XV.r. vádlott** XV.r., **XII.r. vádlott** XII.r. és **XIII.r. vádlott** XIII.r. vádlottak vonatkozásában az első fokon jogerőre emelkedett, így e vonatkozásban nem képezte felülbírálat tárgyát.

A megyei bíróság I.rendű vádlott neve I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. bünszövetségben elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében a Btk.282/A.§./1/ bekezdés III. fordulat és a /2/ bekezdés a./ pont I. fordulata szerint. Ezért 4 év 6 hónap börtönre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

II.rendű vádlott neve II.r. vádlott bűnösségét a Btk.282.§./1/ bekezdés III. fordulata, és /5/ bekezdés a./ pontja szerinti kábítószerrel visszaélés vétségében, a Btk.282/A.§./1/ bekezdés III. fordulata és /2/ bekezdés a./pont I. fordulata szerinti bünszövetségben elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében és a Btk.282/B.§./2/ bekezdés a./pontja, /3/ bekezdés b./pont I. fordulata szerinti 18. életévét be nem töltött személy felhasználásával, bünszövetségben elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében állapította meg. Ezért halmazati büntetésül 5 év börtönre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

III.rendű vádlott neve III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.282.§./1/ bekezdés III. fordulata és /5/ bekezdés a./ pontja szerinti kábítószerrel visszaélés vétségében, a Btk.282/A.§./1/ bekezdés III. fordulata és /2/ bekezdés a./ pont I. fordulata szerinti bünszövetségben elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében, valamint a Btk.282/B.§./2/ bekezdés a./pontja és /7/ bekezdés b./ pontja szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntetében. Ezért halmazati büntetésül 4 év börtönre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

V.rendű vádlott neve V.r. vádlott bűnösségét a Btk.282.§./1/ bekezdés III. fordulata szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntetében, a Btk.282/A.§./1/ bekezdés III. fordulata és /2/ bekezdés a./pont I. fordulata szerint minősülő bünszövetségben elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében, és a Btk.282/B.§./2/ bekezdés a./pontja, és /7/ bekezdés b./ pontja szerinti kábítószerrel visszaélés büntetében állapította meg, ezért halmazati büntetésül 4 év börtönre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

VI.rendű vádlott neve VI.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.282.§./1/ bekezdés III. fordulata szerinti kábítószerrel visszaélés büntetében, a Btk.282/A.§./1/ bekezdés III. fordulata, és /2/ bekezdés a./ pont I. fordulata szerint minősülő bünszövetségben elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében, és a Btk.282/B.§./2/ bekezdés a./pontja és /3/ bekezdés b./ pont I. fordulata szerint minősülő 18. életévét be nem

töltött személy felhasználásával, bünszövetségben elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében. Ezért halmazati büntetésül 4 év 8 hónapi börtönre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

VIII.r. vádlott VIII.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.282.§./1/ bekezdés III. fordulata és az /5/ bekezdés a./ pontja szerint minősülő kábítószerrel visszaélés vétségében, a Btk.282/A.§./1/ bekezdés III. fordulata, a /2/ bekezdés a./pont I. fordulata szerint minősülő bünszövetségben elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében, és a Btk.282/B.§./2/ bekezdés a./pontja és /3/ bekezdés b./pont I. fordulata szerint minősülő 18. életévét be nem töltött személy felhasználásával, bünszövetségben elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében. Ezért halmazati büntetésül 4 év 6 hónapi börtönre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

II.rendű vádlott neve II.r. és III.rendű vádlott neve III.r. vádlottak esetében a szabadságvesztésbe beszámította az általuk őrizetben töltött időt.

I.rendű vádlott neve I.r., II.rendű vádlott neve II.r., III.rendű vádlott neve III.r., V.rendű vádlott neve V.r., VI.rendű vádlott neve VI.r. és **VIII.r. vádlott** VIII.r. vádlottal szemben a kiszabott börtönbüntetések fele részének végrehajtását próbaidőre felfüggesztette.

A próbaidő tartamát I.r., III.r. és VIII.r. vádlottak vonatkozásában 3 évben, míg II.r., V.r. és VI.r. vádlottak esetében 4-4 évben határozta meg.

Rendelkezett arról, hogy a próbaidő a végrehajtandó rész letöltése után kezdődik, és megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtandó részéből a vádlottak nem bocsáthatók feltételes szabadságra.

A megyei bíróság I.rendű vádlott neve I.r. vádlottal szemben 1.610.000.- Ft, II.rendű vádlott neve II.r. vádlottal szemben 1.508.000.- Ft, III.rendű vádlott neve III.r. vádlottal szemben 554.000.- Ft, V.rendű vádlott neve V.r. vádlottal szemben 873.500.- Ft, VI.rendű vádlott neve VI.r. vádlottal szemben 344.500.- Ft, **VIII.r. vádlott** VIII.r. vádlottal szemben 992.000.- Ft vagyonekobzást rendelt el.

Rendelkezett továbbá a lefoglalt bűnjelekről és kötelezte a vádlottakat a felmerülés arányában a bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen az ügyész II.rendű vádlott neve II.r., III.rendű vádlott neve III.r., V.rendű vádlott neve V.r., VI.rendű vádlott neve VI.r. és **VIII.r. vádlott** VIII.r. vádlott terhére jelentett be fellebbezést indítványozva, hogy az ítéletábla az első fokú bíróság ítéletét vonatkozásukban a Be.372.§./1/ bekezdése alapján változtassa meg, és a vádlottakkal szemben súlyosabb, hosszabb tartamú, teljes egészében letöltendő fegyház fokozatú szabadságvesztést szabjon ki.

Az ítélet ellen fellebbezést jelentettek be a vádlottak is, I.rendű vádlott neve I.r. vádlott és védője enyhítésért, II.rendű vádlott neve II.r. vádlott és védője enyhébb minősítés, és a büntetés enyhítése végett, III.rendű vádlott neve III.r. vádlott és védője szintén enyhébb minősítés és enyhítés, V.rendű vádlott neve V.r. vádlott és védője , VI.rendű vádlott neve VI.r. vádlott és védője, valamint **VIII.r. vádlott** VIII.r. vádlott és védője ugyancsak a minősítés megváltoztatása és enyhítés érdekében éltek jogorvoslattal.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség átiratában az ügyész által bejelentett fellebbezést a vádlottak vonatkozásában fenntartotta. A tényállást lényegében megalapozottnak találta, kisebb pontokon kérte számítási hiba folytán pontosítani az alábbiak szerint:

Az ítélet 14. oldalán, alulról a 3. bekezdésben a I.rendű vádlott neve I.r. vádlott által eladott, II.rendű vádlott neve II.r. vádlott által megszerzett ecstasy tabletták darabszámát 1508 db-ra,

ugyanezen oldal utolsó bekezdésében az I.r. vádlott által eladott ecstasy tabletták darabszámát 1550 helyett 1608 darabra kérte javítani azzal, hogy ezen tabletták tiszta hatóanyag tartalma a jelentős mennyiség alsó határának 96,5 %-a az ítéletben írt 93 % helyett.

III.rendű vádlott neve III.r. vádlott esetében is szükségesnek tartotta az ügyész rögzíteni a tényállásban, hogy mivel a vádlott a tényállás szerint 380 db. extasyt értékesített, legalább ennyit meg is kellett, hogy szerezzen.

VIII.r. vádlott VIII.r. vádlott esetében ugyanilyen logika mentén kérte rögzíteni a tényállásban azt, hogy tekintve, hogy VIII.r. vádlott 660 db. extasy tablettát értékesített, ugyanennyit legalább meg is kellett szereznie.

A fellebbviteli főügyészség képviselője ezekkel a helyesbítésekkel a tényállást megalapozottnak tartotta, álláspontja szerint a megyei bíróság a tényállásból helyesen következtetett a fellebbezéssel érintett vádlottak bűnösségére és nem tévedett a cselekmények minősítését illetően sem.

Álláspontja szerint azonban az egyébként jórészt helyesen felismert enyhítő körülményeknek eltúlzott jelentőséget tulajdonítva rendkívül enyhe büntetéseket szabott ki. A bűnösségi körülményeket tekintve a fellebbviteli főügyészség átiratában hivatkozott arra, hogy V-VI.r. vádlottak személyiségzavara enyhítő körülményként nem jöhet számba, hiszen annak mértéke az elmebetegség szintjét nem érte el és a beszámítási képességüket sem korlátozta. Álláspontja szerint a vádlottak javára megállapított enyhítő körülmények az enyhítő szakasz alkalmazását nem tették indokolttá és lehetővé, ugyanígy alap nélküli az eggyel enyhébb végrehajtási fokozat megállapítása és a büntetés fele részének próbaidőre történő felfüggesztése is. A vádlottak személyi körülményeiben álláspontja szerint ugyanis semmiféle olyan adatot feltárni nem lehetett, amely arra engedne következtetni, hogy a büntetés fele

részének felfüggesztése megfelelően szolgálná a büntetési célokat. Ugyanígy, a kifejezetten haszonszerzési céllal, sorozatjelleggel, bűnszövetségben elkövetett bűncselekmények esetén kizárt az enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazása is. Végül a fellebbviteli főügyészség utalt arra is, hogy a megyei bíróság a vagyoneklobzás összegének számításánál is hibát vétett, ezért I. r. vádlott esetében 804.000 Ft-ra, II.r. vádlott esetében 1.206.000 Ft-ra, V. r. vádlott esetében 1.074.000 Ft-ra, míg VI. r. vádlott esetében 446.000 Ft-ra nézve tett indítványt a vagyoneklobzás alkalmazására.

II.rendű vádlott neve II. r. és III.rendű vádlott neve III. r. vádlottak védője a fellebbezést írásban is indokolta, melyet a másodfokú nyilvános ülésen is fenntartott. A fellebbezés lényegében mindkét vádlott esetében a bűnszövetség, és a 18. életévét be nem töltött személy felhasználásával elkövetés, mint minősítő körülmény mellőzését, ezáltal a bűncselekmények eggyel enyhébb minősítését célozta hivatkozva arra a védelmi álláspontra, hogy az első fokú bíróság megsértette a vádelvet, amikor a vádirati tényállással egyező tényállás mellett az eltérő minősítést megalapozó körülmények hiányában megállapította, hogy a vádlottak bűnszövetségben követték el a terhükre rótt bűncselekményt. Nem látta ténybeli alapját a védő az ítéletben a 18. életévét be nem töltött személy felhasználásával elkövetés megállapításának sem. Hivatkozott e körben arra, hogy a nyomozati szakban a gyanúsítotti kihallgatások alakalmával sérült a vádlottak védekezéshez való joga, ezért a bíróságnak első sorban a tárgyaláson közvetlenül tett vádlotti vallomásokot kellett volna figyelembe vennie és értékelnie a tényállás megállapításakor. E körben az első fokú bíróság indokolási kötelezettségét is megsértette, általánosságban adott csak számot arról, hogy milyen körülményekből vont következtetéseket a vádlottak tudattartamára a 18 év alatti személyek vonatkozásában. A védő végül hivatkozott arra, hogy a bűncselekmény elkövetésétől közel 8 év telt el, a büntetlen előéletű vádlottak azóta sem kerültek összetűzésbe a törvénnyel, az általuk elkövetett cselekményeket megbánták, s ez a megbánás a személyükben bekövetkezett pozitív változásokra tekintettel őszintének mondható. Mindezek alapján - vitatva az ügyészi, súlyosításra irányuló fellebbezést is- álláspontja szerint az első fokú bíróság az adott, súlyosabb minősítés ellenére is súlytalannak egyáltalán nem tekinthető büntetéseket szabott ki a vádlottak javára szóló enyhítő körülmények megfelelő értékelésével, a büntetések az első fokú ítélet kihirdetését követő hosszabb időszak alatt tanúsított, a vádlottak személyében bekövetkezett további pozitív változásokkal igazoltan célravezetőnek bizonyultak. Összességében tehát a védő a forgalmazói típusú cselekményeknek a Btk. 282/A.§ /1/ bekezdés III. fordulója szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntetékénti minősítését, és erre tekintettel a büntetés enyhítését kérte.

V.rendű vádlott neve V. r. és VI.rendű vádlott neve VI. r. vádlottak védője is indokolta írásban a bejelentett fellebbezést, melyet a másodfokú nyilvános ülésen védő társához hasonlóan maga is fenntartott. II. és III. r. vádlottak védőjével azonosan a fellebbezés védenői vonatkozásában is a bűnszövetség és a 18. életévét be nem töltött személy

felhasználásával elkövetés kimondásának mellőzésére irányult. Hivatkozott a védő arra, hogy V.rendű vádlott neve V. r. vádlott egyetlen vallomásában sem ismerte el, hogy fiatalkorúak részére kábítószer értékesített volna, egyértelműen és határozottan éppen ennek ellenkezőjét állította. Megalapozatlannak ítélte a védő a tényállást a megszerzett és az V. r. vádlott által elfogyasztott kábítószer mennyiségeket illetően is. Végző soron nem vitatva, hogy a megszerzett és átadott kábítószeresek tiszta hatóanyag tartalma minden esetben meghaladja a csekély mennyiség felső határát, álláspontja szerint a megyei bíróságnak V. r. vádlott valamennyi vallomását és az ahhoz köthető egyéb bizonyítékokat együttesen kellett volna értékelnie.

A bünszövetség létevel, vagy nem létevel kapcsolatosan a védő arra hivatkozott, hogy sem az V. r. sem a vádlott-társak vallomásából nem következik, miszerint V. r. vádlott és más személy vagy személyek közt megállapodás jött volna létre a kábítószer terjesztésére nézve. V.rendű vádlott neve V. r. vádlottnak nem volt állandó beszerzési forrása, a kábítószer mindig a legkedvezőbb áron értékesítő személyektől szerezte be. A vádlottnak arról sem volt tudomása, hogy mi lett az általa forgalmazott kábítószer további sorsa. Mindezek alapján a védő V.rendű vádlott neve V. r. vádlott cselekményét 1 rb, a Btk. 282.§ /1/ bekezdés III. fordulata szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntettének és 1 rb, a Btk. 282/A.§/1/ bekezdés III. fordulata szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntettének kérte minősíteni. Az V.r. vádlott személyi körülményeivel kapcsolatban hivatkozott arra, hogy kábítószer gyógyító-megelőző kezelésen vett részt, családot alapított, kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, a cselekmény elkövetése óta folyamatos munkaviszonyban áll, megfelelő jövedelemmel rendelkezik, az elkövetéskor büntetlen előéletű volt, az azt követő elítéléseit megalapozó cselekmények elkövetési ideje jelen cselekmények idejére esik, ezen időszak alatt a vádlott családi körülményei elnehezültek, megfelelő szülői kontroll nélkül rossz társaságba keveredett. A személyi körülményeiben tapasztalható kedvező változás és az eljárásban tanúsított magatartása is azt igazolja, hogy cselekményét őszintén megbánta, a jelentős időmúlás alatt újabb bűncselekményt nem követett el. Mindezek alapján a védő a kiszabott büntetés olyan mértékű mérséklésére tett indítványt, amely mellett a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztésének is helye lehet.

VI.rendű vádlott neve VI. r. vádlott védelmében a védő az első gyanúsított kihallgatás kapcsán eljárási hibára hivatkozott, nevezetesen, hogy a gyanúsításban szereplő, 2-8 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény ellenére a kihallgatáson védő nem volt jelen, kirendelésére nem került sor. Ugyanez állapítható meg a következő gyanúsított kihallgatás alkalmával is. Ez okból a két vallomás nem vehető figyelembe. A törvényesen beszerzett következő nyomozati, illetve tárgyaláson tett vallomásra és a vádlott- társak vallomásaira alapítható tényállás szerint azonban ekként a terhére csak 1 rb, a Btk. 282.§ /1/ bekezdés III. fordulat és az /5/ bekezdés a/ pontja szerint minősülő kábítószerrel visszaélés vétsége és 1 rb, a

Btk. 282/A.§ /1/ bekezdés III. fordulata szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntette állapítható meg, hiszen az V. r. vádlott esetében kifejtett érvek alapján VI.rendű vádlott neve VI. r. vádlott vonatkozásában sem állapítható meg, hogy a cselekményeket bünszövetségben követte el, illetve, hogy tisztában lett volna a vevők életkorával. Utalt a védő arra is, hogy ellenkező esetben sem helytálló a cselekmény megyei bíróság általi minősítése, az elvi vegyész szakvélemény adatai alapján a cselekmény a Btk.282/B.§ /2/ bekezdés a/ és /7/ bekezdés b/ pontja szerint minősülne. A védő VI.rendű vádlott neve VI. r. vádlott esetében is hivatkozott arra, hogy védence a cselekmény elkövetését követően gyökeresen változtatott életmódján, megszakította kapcsolatát baráti társaságával, felhagyott a kábítószer fogyasztásával, kábítószer gyógyító- megelőző kezelésem vett részt, házasságot kötött, munkaviszonnyal, megfelelő jövedelemmel rendelkezik, újabb büntető eljárás ellene nem indult. Az eljárás során eltelt hosszú idő az ő esetében is indokolja, hogy - az egyébként enyhébben minősülő bűncselekmények miatt is - a másodfokú bíróság lényegesen enyhébb, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztést szabjon ki.

Másodlagos kérelemként a védő indítványt tett arra is, hogy amennyiben az ítélet tábla úgy ítéli meg, hogy az eljárásban olyan eljárási szabálysértés történt, ami a másodfokú eljárásban nem küszöbölhető ki, úgy az első fokú ítéletet a Be. 375.§ /1/ bekezdése alapján helyezze hatályon kívül és az első fokú bíróságot utasítsa új eljárásra.

A másodfokú nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség az átiratban foglaltakat lényegében fenntartotta annyiban pontosítva azt, hogy VI.rendű vádlott neve VI. r. vádlott esetében a fiatakorúak részére történt kábítószer értékesítés vonatkozásában a kábítószer hatóanyagtartalmát tekintve számítási hiba történt az első fokú bíróság részéről, a kábítószer hatóanyag tartalma a helyes számítás szerint nem haladja meg a csekély mennyiség felső határát, így ennek megfelelően kérte VI. r. vádlott ezen cselekménynek eltérő minősítését. Utalt arra is, hogy az átiratban elírás történt, amikor ügyészi súlyosításra irányuló fellebbezés hiányában I. r. vádlottra nézve is indítványt tett a kiszabott büntetés súlyosítására. A cselekmények jellegét, tárgyi súlyát tekintve annak az álláspontjának adott hangot, hogy azok mellett a vádlottak személyi körülményeinek különösebb jelentőséget a büntetés kiszabásakor tulajdonítani nem lehet, hisz ez esetben a büntetés az általános visszatartó erejét elveszti.

A másodfokú nyilvános ülésen I.rendű vádlott neve I. r. vádlott védője az enyhítést célzó fellebbezést változatlan tartalommal fenntartotta. Védő társaival egyezően ezen belül a cselekmény enyhébb minősítését is kérte arra hivatkozással, hogy az első fokú eljárásban nem került bizonyításra, miszerint I. r. vádlott a cselekmény bünszövetségben követte el, nincs igazolva, hogy bármelyik vádlott- társával megállapodott volna bűncselekmények rendszeres elkövetésében. Ennek hiányában pedig I. r. vádlott cselekménye „csak” a Btk. 282/A.§ /1/ bekezdése szerint, tehát

enyhébben minősül. A vádlott személyi körülményeivel kapcsolatosan a védő hivatkozott a jelentős időmúlásra, arra, hogy a vádlott két kiskorú, az anya állandó gondozását és rendszeres orvosi ellenőrzést igénylő asztmatikus betegségben szenvedő gyermeket nevel. A vádlott felesége emiatt gyes-en van, nála is súlyos, gyógyíthatatlan betegséget diagnosztizáltak nemrégiben. I.rendű vádlott neve állandó munkahellyel, jövedelemmel rendelkezik, ebből biztosítja a család megélhetését, amely végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása esetén veszélybe kerülne. Ezért a védő az általa indítványozott minősülésre előírt büntetési tételkeret alsó határában meghatározott, felfüggesztett szabadságvesztés kiszabására tett indítványt.

VIII.r. vádlott VIII. r. vádlott védője a bünszövetséggel és a 18. életévét be nem töltött személy felhasználásával elkövetés, mint minősítő körülmény megállapításával védőtársaival egyezően fejtette ki aggályait. A vádlott személyi körülményeivel kapcsolatosan hivatkozott arra, hogy két iskolát is elvégzett az eljárás alatt, Ausztriában vállalt munkát, az ellen folyó eljárás ténye eddig is kellő visszatartó erővel bírt vonatkozásában, így az enyhébb minősülés mellett a rendkívül hosszú időmúlásra is figyelemmel lényegesen enyhébb büntetés kiszabását kérte.

Az ügyész viszonzválaszában annyiban reagált az elhangzott védői beszédekre, hogy VI.rendű vádlott neve VI. r. vádlott esetében első nyomozati kihallgatásakor a védője által hivatkozott eljárási szabálysértés nem állapítható meg, mivel a gyanúsított szabadrábbon volt a kihallgatás alkalmával, így védő részvétele nem volt kötelező. V.rendű vádlott neve V. r. vádlott esetében hivatkozott a jelen eljárás tárgyát képező bűncselekményeket követő két újabb jogerős elítélésére, melyre tekintettel álláspontja szerint enyhítő körülményként értékelhető, őszinte megbánásról esetében beszélni nem lehet.

V.rendű vádlott neve és VI.rendű vádlott neve vádlottak védője a viszonzválaszában az ügyészi érveléssel egyet nem értve, továbbra is fenntartotta ezzel kapcsolatos álláspontját.

A másodfokú nyilvános ülésen jelen lévő vádlottak csatlakoztak védőikhez, emellett személyi körülményeikre nyilatkozták az alábbiakat:

I.r. vádlott időközben tanult, Ausztriában helyezkedett el, bejelentett munkát végez, ingázik. Felesége nem dolgozik, otthon van a gyermekek betegsége miatt. Elmondta, hogy fiatalként hibázott, de mostanra megtalálta a helyes utat.

II. r. vádlott közölte, hogy korábbi munkahelyén soförként dolgozik jelenleg is, tettét nagyon megbánta, a hosszú eljárást nehéz lelki teherként élte meg.

III. r. vádlott elmondta, hogy a cselekmények idején labilis lelki állapotban volt, azóta rendeződtek a viszonyai, a menyasszonyával lakik együtt, lakás vásárolt, ugyanazon a munkahelyen dolgozik az első fokú eljárás óta is.

V. r. vádlott elmondta, hogy a rossz családi körülmények közt élt a cselekmények idején, tavaly óta külföldön sofőrként dolgozik, egy gyermeke után, akivel szoros kapcsolatban maradt havonta 50.000 Ft gyermektartást fizet.

VI. r. vádlott arról számolt be, hogy ez évben házasságot kötött, a feleségével vállalkozásban egy büfét üzemeltetnek, havi jövedelme 120.000 Ft.

VIII.r. vádlott elmondta, hogy időközben leérettségizett, Innsbruckban a fémiparban CNC lakatosként dolgozik, ott is él. Állandó barátnője van, akit el is jegyzett volna már, ha nincs ellen ez az eljárás, amely lelkileg nagyon megviselte.

A fellebbezésekre tekintettel az ítélőtábla a megyei bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be. 348.§ /1/ bekezdésének megfelelően a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában teljes terjedelmében felülbírálta.

Ennek során megállapította, hogy az első fokú bíróság az eljárási szabályok betartása mellett megfelelő körben folytatta le a bizonyítási eljárást. Olyan eljárási hibát, mely az érdemi felülvizsgálat akadályát képezve, az első fokú ítélet hatályon kívül helyezéséhez és az első fokú bíróság új eljárásra utasításához vezetett volna, az ítélőtábla nem észlelt. A rendelkezésre álló iratokból megállapíthatóan a nyomozóhatóság VI.rendű vádlott neve VI. r. vádlott részére első gyanúsítotti kihallgatása napján, 2006. augusztus 10-én kirendelte dr. **Ügyvéd neve** ügyvédet. Az iratok közt nincs nyoma, hogy a védő a kihallgatásról ezzel együtt rövid úton is értesítve lett-e, tény, hogy a kihallgatáson nem vett részt. VI.rendű vádlott neve VI. r. gyanúsított a jogaira történt figyelmeztetés után akként nyilatkozott, hogy azt megértette, jelenleg védőt nem kíván meghatalmazni, arról a jövőben határoz. A vádlott következő folytatólagos gyanúsítotti kihallgatására 2006. október 30. napján került sor, melyről a hivatalos feljegyzés szerint a védőt értesítették, egyébirányú elfoglaltsága miatt azonban ezen a kihallgatáson sem vett részt. Ennek ellenére VI.rendű vádlott neve a jogaira történt figyelmeztetést követően nem élt vallomásmegtagadási jogával, védője jelenléte nélkül is együttműködött a nyomozóhatósággal, korábbi nyomozati vallomását fenntartva, részleteibe menően kiegészítette. A vádlott 2007. január 9-én adott meghatalmazást a **ügyvédi** Ügyvédi Irodának, ezen belül dr. **Ügyvéd neve** ügyvédnek. Következő kihallgatására ekként már a meghatalmazott védő helyettesének jelenlétében került sor, amikor is az újabb részletes gyanúsítást követően a vádlott kijelentette, hogy további vallomást nem tesz, az általa korábban elmondottakat fenntartja. Mindebből láthatóan menet közben már a

második, de legfőképp a harmadik kihallgatás alkalmával a nyomozóhatóság orvosolta az első kihallgatás során elkövetett eljárási hibát, ami abból eredt, hogy a gyanúsításban szereplő 2-8 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény ellenére a Be.46.§ /1/ bekezdés a/ pontjában előírt kötelező védelem elmaradt.

VIII.r. vádlott VIII. r. vádlott esetében így módon az eljárás nyomozati szakában a kötelező védelem kezdeti hiányát orvosolni nem lehetett, hiszen a vádlott azon a kihallgatásán, melyen időközben meghatalmazott védője is jelen volt érdemi vallomást nem tett, a következő esetben pedig a vallomástételt megtagadta. A bírósági szakban ugyanakkor a VIII. r. vádlott kihallgatása alkalmával, figyelmeztetését követően úgy nyilatkozott, hogy újabb vallomást nem tesz, de fenntartja a nyomozati vallomását. Az első fokú bíróság ezáltal abban a helyzetben volt, hogy észlelve a nyomozás során vétett eljárási hibát, maga orvosolja azt a vádlott kihallgatásával a törvénysértő módon felvett nyomozati vallomások felolvasása helyett. Mindezt a megyei bíróság minden bizonnyal nem észlelte, de elfogadva a bizonyítékértékelő, mérlegelő tevékenységének eredményeként levont azon következtetését, hogy a tényállás VIII. r. vádlott vonatkozásában az egyéb bizonyítékok alapján is megalapozottan megállapítható volt, a megyei bíróság részéről ez esetben sem valósult meg olyan eljárási szabálysértés, amely az ítélet hatályon kívül helyezéséhez és az első fokú bíróság új eljárásra utasításához kellett, hogy vezessen.

A bizonyítéki kört tekintve megállapítható volt, hogy az nagyrészt a személyi bizonyítékokból, vádlotti és részben a fogyasztói körből összetevődő kezdeti gyanúsítotti, majd tanúvallomásokból, illetve a szakértői anyagból tevődött össze. Annak ellenére, hogy a vád viszonylag hosszabb időszakot ölelt fel, a minimális bizonyításhoz szükséges körben a bizonyítékok beszerzésre és értékelésre kerültek. A megyei bíróság érdemben foglalkozott a vádlottak saját magukra és vádlott-társaikra tett nyilatkozataival, ezeket egymással és a végfogyasztók vallomásaival is összevetette, értékelte, mérlegelte. Mérlegelő tevékenysége során csak azokat az adatokat vette figyelembe, amelyeket minden oldalról bizonyítottnak látott, így a beszerzett és forgalmazott kábítószer mennyiségekről, a kábítószer tiszta hatóanyagtartalmáról, a beszerzési és tovább értékesítési árakról összességében elmondható, hogy a bíróság a vádlottakra legkedvezőbb adatokkal számolt. Itt kell azonban megjegyezni, hogy ebből adódóan feleslegesen rögzítette a megyei bíróság ítéletében az adott kábítószer tiszta hatóanyag tartalmának felső határát, hisz ekként a tényállás ellentmondani látszik a bíróság által követett in dubio pro reo elvén. Az első fokú bíróság értékelési körébe vonta az elvi vegyész szakértői vélemény megállapításait, foglalkozott az egyes vádlottak kábítószer fogyasztási szokásaival, ezen belül vizsgálta V.rendű vádlott neve V. r. és VI.rendű vádlott neve VI. r. vádlottak esetleges kábítószer-függőségét is.

Az első fokú bíróság bizonyítékértékelő, mérlegelő tevékenységéhez megfelelő indokolást rendelt, bemutatta, hogy melyek voltak azok az előadások, amelyekre a vádlottak kapcsolatrendszerére, a kábítószer beszerzésére, forgalmazására vonatkozóan az adott tényállást alapította. Az első fokú bíróság ekként okszerű és logikus mérlegelő tevékenységet végzett, a megállapított tényállás a rendelkezésre álló bizonyítékokon nyugszik, azok felülmérlegelésére a másodfokú eljárásban nem kerülhetett sor.

A megyei bíróság által megállapított tényállás lényegében megalapozott, ahogy a fellebbviteli főügyészség is indítványozta, számítási hiba folytán kell csak néhány ponton pontosítani az iratok tartalma alapján a Be. 352.§ /1/ bekezdés a/ pontja szerint az alábbiakkal:

A tényállás 1. pontjában a bíróság rögzítette, hogy II. r. vádlott az I. r. vádlottól vásárolt kábítószer, kinek, milyen mennyiségben adta tovább. Az összes kábítószer 1.508 db, ehhez számítva még a VI. r. vádlottnak értékesített 100 db ecstasyt, megállapítható, hogy I. r. vádlott 1.550 db helyett 1.608 db ecstasyt értékesített, melynek tiszta hatóanyag tartalma 19,29 gramm, mely a jelentős mennyiség alsó határának 96,5 %-a az ítéletben írt 93 %-kal szemben.

Ugyancsak számítási hiba történt az első fokú bíróság részéről a II. r. vádlott által fiatakorúaknak értékesített kábítószer mennyiségét illetően is, a tényállásban írt adatokból az következik, hogy összesen az általa írt 812 db helyett 808 db-ot adott el II. r. vádlott. Ebből következően az ecstasy tiszta hatóanyag tartalma 9,696 gramm, mely a jelentős mennyiség alsó határának 48,4 %-a.

E tényállási pont kapcsán, de valamennyi további tényállási pontra is vonatkozóan jegyzi meg a másodfokú bíróság, hogy köztes mennyiség esetén szükségtelen a tényállásban a tisztahatóanyag tartalom kivetítése a csekély mennyiség felső határára és a jelentős mennyiség alsó határára nézve is, elegendő ez utóbbinak a rögzítése.

A tényállás 2. pontjában a bíróság tételezen rögzítette, hogy III. r. vádlott kinek milyen mennyiségű ecstasyt adott el, ezek összegzéseként megállapítható, hogy felnőtt személynek 330, fiatakorúnak 4 db ecstasyt forgalmazott, az ítéletben írt felnőttnek értékesített 300 db-bal szemben, így a felnőtteknek értékesített ecstasy tiszta hatóanyag tartalma 3,96 gramm, mely a jelentős mennyiség alsó határának 19,8 %-a. Az első fokú bíróság elfogadta az elvi szakértői vélemény számítási módszerét, ezen belül azt is, hogy a szakértő a több évet felölelő bűncselekmények esetén a Bűnügyi Szakértői- és Kutatóintézetek által készített táblázataiban meghatározott alsó értékek átlagával számolt abban az esetben, ha az elkövetési idő alatt az adott adatokban változás történt. A 110 gramm marihuánára nézve ezt a számolási módszert a bíróság nem vitte végig, ezért a marihuána esetében is pontosítani kellett a tiszta

hatóanyag tartalmat azzal, hogy az 1,65gramm, amely a jelentős mennyiség alsó határának 8 %-a. Ebből következően a felnőttnek értékesített ecstasy és marihuána tiszta hatóanyaga a jelentős mennyiség alsó határának 27,8 %-a.

VI.rendű vádlott neve VI. r. vádlott esetében ugyanez állapítható meg, vagyis hogy nincs összhangban a bíróság által elfogadott szakértői vélemény a bíróság számításával, ennyiben iratellenes is a tényállás 4. pontja. A bíróság a kábítószer mennyiségeket pontosan határozta meg, ezek alapul vételével azonban a helyes adatokkal számolva a fiatalkorúaknak értékesített 68 db ecstasy vonatkozásában az állapítható meg, hogy azok tiszta hatóanyag tartalma 0,81 gramm, mely a csekély mennyiség felső határának 81 %-a. Ehhez hozzászámítva a fiatalkorúaknak eladott marihuána és speed por hatóanyagtartalmát, összességében a VI. r. vádlott által fiatalkorúaknak értékesített kábítószer mennyisége a csekély mennyiség felső határának 84 %-a. Ugyanígy módszerrel számolva, a VI. r. vádlott saját fogyasztása a jelentős mennyiség alsó határának 18 %-a, a felnőtt fogyasztóknak értékesített kábítószer hatóanyagtartalma a jelentős mennyiség alsó határának 13 %-a.

Ezekkel a pontosításokkal a megyei bíróság ítéletének tényállása a történeti részt illetően teljes mértékig megalapozottá vált, személyi részét pedig elfogadva a vádlottak másodfokú nyilvános ülésen tett előadásait, ezen adatokkal, azok megismétlése nélkül tekinti az ítéletábra teljes körűnek.

A tényállás alapján helyesen vont következtetést a megyei bíróság valamennyi fellebbezéssel érintett vádlott bűnösségére, VI.rendű vádlott neve VI. r. vádlott kivételével a büntető anyagi jog szabályainak megfelel a cselekmények minősítése és megnevezése is.

A fenti tényállás pontosításból adódóan azonban VI. r. vádlott fiatalkorúak felhasználásával elkövetett cselekménye a köztes mennyiségből csekély mennyiségbe ment át, így ezen bűncselekménye a Btk. 282/B. § /2/ bekezdés a/ és /3/ bekezdés b/ pontjába ütköző és a /7/ bekezdés b/ pontja szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntetnének minősül. A másik két cselekmény minősítése és megnevezése az ő esetében is törvényes.

Mindezekből következik, hogy az ítéletábra nem tudta osztani a bünszövetség és a 18. életévét be nem töltött személyek felhasználásával elkövetés kapcsán szinte egységesen felsorakoztatott védelmi kifogásokat. A megyei bíróság ítéletében rögzítette a vádlottak ismertségi-, kapcsolati rendszerét, valamennyi vádlottra nézve számot adott arról, hogy milyen körülmények alapján jutott arra a végkövetkeztetésre, hogy a vádlottak bünszövetségben követték el az adott bűncselekményeket. A rendelkezésre álló adatokból egyértelműen megállapítható volt, hogy a vádlottak egy kisebb lakókörnyezetben éltek, mozogtak, szórakozó helyeken rendszeresen

találkoztak, hosszabb időszakot átölelően folyamatosan kapcsolatban álltak egymással, egymástól adták-vették a kábítószer, megállapodva az esetleges rejtkehelyekben, kiépítve maguk közt a kábítószer forgalmazásra oly jellemző egymás közt használt nyelvezetet is. Így magatartásuk a Btk. 137.§ 7. pontjában definiált bünszövetség kritériumait mindenben kimerítette.

Ugyanígy számot adott az első fokú bíróság arról is, hogy milyen tényekből látta kétséget kizáróan bizonyítottnak azt is, hogy a vádlottaknak tudnia kellett arról, hogy fiatalkorú személyeknek is értékesítettek kábítószer. Megállapításai pontosak, egyértelműen következnek a feltárt bizonyítékokból.

Az első fokú bíróság a vádlottak forgalmazói típusú magatartását is helyesen értékelte forgalomba hozatallal megvalósultnak, az erre vonatkozó jogi indokolása is helytálló.

Az első fokú bíróság valamennyi vádlott esetében - a Btk. 2.§-ára figyelemmel - az elbíráláskor hatályos törvényt alkalmazta, mert abból indult ki, hogy az nyújt a vádlottak számára kedvezőbb elbírálást azzal, hogy lehetővé teszi a büntetés fele részének próbaidőre történő felfüggesztését, emellett amelyet a büntetési célok eléréséhez megfelelőnek ítélte a büntetések kiszabását abban a formában is, hogy II.rendű vádlott neve kivételével a büntetések tartamát enyhítő szakasz alkalmazásával határozta meg és valamennyiük esetében a törvényben előírtnál eggyel enyhébb végrehajtási fokozatot állapított meg. Döntésének alapját egyrészt a vádlottak javára szóló, különös méltánylást érdemlő enyhítő körülményekben, másrészt a vádlottak személyében bekövetkezett pozitív változásokban látta. Arról azonban, hogy ezt milyen konkrét körülményből vonta le, ítéletében nem igazán adott számot. Kétségtelen, hogy az ügyészség büntetés kiszabással kapcsolatos érvei közt sok, nehezen vitatható hivatkozás hangzott el, az időközben megváltozott büntetéskiszabási elvekre figyelemmel a joggyakorlat egyértelműen a szigorítás irányába hat, ugyanakkor legalább ugyanilyen fontos szempont az is, hogy az ítélőtábla másodfokú felülvizsgálatot végzett, melynek keretében vizsgálnia kellett az eltelt időben a vádlottak személyi körülményeiben bekövetkezett változásokat is, hiszen komoly támpontot adhatnak annak eldöntésére, hogy az első fokon kiszabott büntetés alkalmas-e az adott vádlottak esetében a büntetési célok eléréséhez.

A rendelkezésre álló adatokból megállapíthatóan az igen jelentős időmúlás- mely önmagában is komoly terhet jelent az eljárás alatt álló vádlottak számára - alatt a II-VIII.r. vádlottak személyiségében olyan jellegű és súlyú pozitív változások következtek be, amelyek mellett egyik vádlott esetében sem lehet ma már azt mondani, hogy az első fokú bíróság az adott büntetéseket nem a megfelelő formában alkalmazta. A büntetett előéletű vádlottakról is megállapítható, hogy az első fokú ítéletben írt elítéléseiket megalapozó bűncselekmények elkövetése óta újabb bűncselekményeket nem követtek el, mint ahogy a büntetlen előéletű vádlottak

esetében sem indult újabb büntetőeljárás. A bűncselekmények elkövetésekor VI.rendű vádlott neve és **VIII.r. vádlott** vádlottak még fiatal- felnőttnek számítottak, de a többi vádlott esetében is elmondható, hogy személyiség fejlődésük támogatására kevésbé alkalmas családi háttér mellett a 20-as éveik elején jártak. Az eltelt idő alatt valamennyien

állandó munkahellyel, jövedelemmel rendelkeznek, megfelelő egzisztencia mellett tartós párkapcsolatokat alakítottak ki, az V., VI. és VIII.r., kábítószer fogyasztó vádlottak kábítószergyógyító-megelőző kezelésen vettek részt, a kábítószer fogyasztással felhagytak. Mindebből úgy tűnik, nem csak hangoztatták, de komoly átgondolást követően tettüket őszintén meg is bánták. Ha csak a cselekmények tárgyi oldalát tekintjük, nem vitásan az ügyészi súlyosítást célzó fellebbezés nem volt megalapozatlan, időben hozott első fokú ítélet esetén a megyei bíróság által, enyhítő szakasz, fele részes felfüggesztés, enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazásával meghatározott büntetés kiszabására törvényesen nem kerülhetett volna sor. Ugyanakkor a személyi oldalt tekintve, a fokozatosságra is figyelemmel ma már nem olyan törvénysértően enyhék a büntetések, hogy azok súlyosítása mindenképpen indokolt lenne, súlytalannak ebben a formában sem mondhatók, a ténylegesen letöltendő rész mellett komoly visszatartó erőt jelent a 3 illetve 4 évig terjedő próbaidő is, amely alatt a vádlottak továbbra is bizonyíthatják, hogy végleg szakítottak bűnözői múltjukkal és beilleszkedtek a társadalomba. Mindebből azonban az is következik, hogy az ítélet tábla az adott körülmények közt egyik vádlott esetében sem látott lehetőséget a büntetések további enyhítésére. Ez vonatkozik VI.rendű vádlott neve VI. r. vádlottra is, akinek esetében az ítélet tábla az egyik cselekmény enyhébb minősülése ellenére sem látott törvényes lehetőséget enyhébb büntetés kiszabására, ezért a vele szemben első fokon alkalmazott büntetést tekintette kiszabottnak.

Ahogy a fellebbezési főügyészség is hivatkozott rá, az első fokú bíróság az amúgy törvényesen alkalmazott vagyonekbevitel összegének számításánál hibát vétett. Ezért az ítélet tábla a tényállásban rögzített kábítószer fajták és mennyiségek alapul vételével, a szintén a tényállásban írt beszerzési, értékesítési, vádlottakra nézve legkedvezőbb adatokkal számolva a rendelkező részben írtak szerint korrigálta I., II., V., VI. és VIII. r. vádlottak esetében a vagyonekbevitel alá vont összegeket.

Tekintve, hogy az ítélet további rendelkezései törvényesek, az ítélet tábla az első fokú bíróság ítéletét egyebekben I.rendű vádlott neve I.r., II.rendű vádlott neve II.r., III.rendű vádlott neve III.r., V.rendű vádlott neve V.r., VI.rendű vádlott neve VI.r. és **VIII.r. vádlott** VIII.r. vádlottak vonatkozásában a Be.371.§./1/ bekezdése alapján helyben hagyta. A megváltoztató rendelkezések a Be. 372.§ /1/ és /2/ bekezdésén alapulnak.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről a másodfokú bíróság a Be.381.§./1/ bekezdése szerint határozott.

Győr, 2012. december hó 4. napján

Dr. Kovács Tamás sk. Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk. Dr. Miklós Mária sk.
a tanács elnöke a tanács tagja, előadó a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ez az ítélet és ezáltal a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2010. június hó 14. napján kihirdetett Fk.28/2008/26. szám alatti ítéletének meg nem változtatott része I.rendű vádlott neve I.r., II.rendű vádlott neve II.r., III.rendű vádlott neve III.r., V.rendű vádlott neve V.r., VI.rendű vádlott neve VI.r. és **VIII.r. vádlott** VIII.r. vádlottak vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajtható.

Győr, 2012. december hó 4. napján

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül

Kiadó